

ایران به دنبال ساخت سلاح اتمی نیست

به گزارش صدای تجارت از خبرگزاری دولت، حجت الاسلام والمسلمین رئیسی در سخنرانی خود در هفتاد و هفتمین مجمع عمومی سازمان ملل با بیان اینکه ملت ایران بر این باور است که عدالت، وحدت‌آفرین است و ظلم، جنگ افروز، تاکید کرد: اینکه کشوری در داخل خود مدعی عدالت باشد، اما در خارج، انواع تروریست‌ها را تربیت کند و به جان ملتها بیاندازد، یا با تحمیل فشارهای مختلف، ملتها را به تسلیم وادار کند، باید هم از بشریت شرم کند، هم از آزادی، و هم از عدالت.

رئیس جمهور کشورمان به منظور شرکت در هفتاد و هفتمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد و در راستای تلاش برای تحقق «نظم عادلانه بین‌المللی از طریق چندجانبه‌گرایی اقتصادی» در نیویورک حضور دارد.

متن کامل سخنرانی رئیس جمهور در ۷۷مین اجلاس سران ملل متحد (۱۴۰۱) به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين و صحبه المنتجبين

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

همانا ما پیامبران خود را با دلایل روشن فرستادیم و همراه آنها کتاب و میزان فرو فرستادیم تا مردم به قسط و عدل برخیزند. (حدید- ۲۵)

پروردگارا درود و تحیات ما را به روان پاک پیامبران بزرگ، «ابراهیم، موسی، عیسی و محمد» صلوات الله علیهم بفرست که پیام «عقلانیت، عدالت، معنویت و اخلاق» را به جهانیان رسانند و بنیان‌های جهل و ظلم را فرو ریختند، تا انسان‌ها جهانی بهتر برای

خود بسازند.

جناب آقای رئیس

خانم‌ها و آقایان

معیار اساسی برای ساخت جهانی بهتر، عدالت است. همه آرمان‌های بشری، نهایتاً با عدالت سنجیده می‌شوند. «عقلانیت مبتنی بر وحی» قائل به چارچوبی وسیع برای عدالت است؛ عدالت یعنی نفی ظلم. ما پرچمدار عدالتی هستیم که همه سطوح ظلم، اعم از «ظلم به خود، خدا، جامعه، و جهان هستی» را نفی می‌کند. میل به برقراری عدالت، ودیعه‌ای الهی در وجود همگان است و انباشت بی‌عدالتی، موجب حرکت ملت‌ها در قالب انقلاب‌های مردمی می‌شود.

اگرچه بسیاری از حرکت‌ها به بلوغ انقلاب نرسیدند و بسیاری از انقلاب‌ها از مسیر اصیل خود منحرف شدند، اما موفقیت برخی از ملت‌ها مانند ملت ایران در تداوم ماهیت انقلاب خود، امید به برقراری عدالت را همچنان در دل‌های مردم جهان، زنده و پابرجا نگه داشته است.

انقلاب اسلامی ایران، تبلور حرکت ملت ایران به سمت عدالت بود که با وجود فتنه‌های مختلف، توانسته است از کرامت و اصالت آرمان‌های خود صیانت نماید. ملت ایران در گام نخست، بنای یک نظم مدنی-سیاسی پیشرفته بر اساس «عقلانیت منبعت از وحی» را به نام جمهوری اسلامی بنا نهاد و در گام دوم، به دنبال شکل دهی به «نظم و نظام عادلانه بین‌المللی» است. عناصر کلیدی در این مسیر، «خداخواهی، آگاهی‌بخشی، نوع دوستی، و چندجانبه‌گرایی» است.

خانم‌ها و آقایان

من مفتخرم که نماینده ملتی هستم که میراث‌دار تمدنی بزرگ است. ملتی که همیشه آزاد بوده و قرن‌ها تلاش سلطه‌گران برای اسارت سرنوشت خود را ناکام گذاشته است. ملتی که همواره ظلم را مایه تباهی دانسته و در طول تاریخ خود با اسارت دیگر ملت‌ها نیز مبارزه کرده است؛ از «اسارت بابلی» تا «اسارت فلسطینی».

ما قائل به سرنوشت مشترک برای بشریت هستیم و از جهانی شدن عدالت حمایت می‌کنیم. ما آنچه را برای خود می‌پسندیم برای دیگران آرزو می‌کنیم و آنچه را برای خود نمی‌پسندیم، به دیگران تحمیل نمی‌کنیم.

ملت ایران بر این باور است که عدالت، وحدت‌آفرین است و ظلم، جنگ افروز.

اینکه کشوری در داخل خود مدعی عدالت باشد اما در خارج، انواع تروریست‌ها را تربیت کند و به جان ملتها بیاندازد، یا با تحمیل فشارهای مختلف، ملتها را به تسلیم وادار کند، باید هم از بشریت شرم کند، هم از آزادی، و هم از عدالت.

انسانیت، منحصر به بخشی از انسان‌ها نیست و حقوق بشر جز با تامین حقوق همه بشر متصور نیست. جمهوری اسلامی ایران با الهام از باورهای دینی و بر مبنای روح و نص قانون اساسی خود، یکی از کارآمدترین سازوکارها را در صیانت از حقوق بشر در اختیار داشته و با موثرترین ابزارها، استیفای حقوق نقض شده هر فرد را رسالت انسانی، مسئولیت حاکمیتی و وظیفه الهی و یک ماموریت تفویض شده از سوی مردم می‌داند. جمهوری اسلامی، استانداردهای دوگانه برخی از دولت‌ها در زمینه حقوق بشر را مهمترین عامل نهادینه شدنِ نقضِ حقوق انسان دانسته که پیامد آن، موضع‌گیری‌های متنوع و متعدد در قبال یک رخداد در حال بررسی در جمهوری اسلامی ایران و سکوت مرگبار درباره قتل ده‌ها زن بی پناه در مدت کوتاهی در یکی از کشورهای غربی است. تا زمانی که این دوگانگی پابرجا باشد، حقوق بشر از گزند نقض‌های مکرر در امان نخواهد بود.

بالاخر از حقوق بشر، حقوق ملتهاست که به راحتی توسط قدرت‌های ظالم پایمال می‌شود. حق جوامع بومیِ کانادا که فرزندان‌شان بجای کلاس‌های مدرسه در گورهای دسته جمعی حیات مدرسه دفن شدند؛ حق تعیین سرنوشت ملت فلسطین، حق توسعه‌ی ملتها تحت تحریم، حق حیات ملتها تحت اشغال یا قربانی تروریسم، حق زندگی آوارگان بی‌پناهی که کودکان را در قفس‌هایی جداگانه از مادران و پدران خود محبوس می‌کنند؛ همگی نشان می‌دهند که جایگاه مدعی و متهم در مساله حقوق بشر نباید جابجا شود و اینکه ناقضان واقعی حقوق بشر، شایستگی اخلاقی لازم را برای اظهار نظر درباره حقوق بشر ندارند. نقش بی‌نظیر ایران در نابودی داعش، که فقط یک مورد از جنایاتش این بود که زنان کُرد و ایزدی و مسیحی را به بردگی می‌گرفت، کفایت می‌کند که نشان دهد ما در جایگاه مدعی و مدافع حقوق بشر هستیم و حامیان داعش در جایگاه متهم قرار دارند.

حضار محترم

اینک در شرایطی گرد هم آمده‌ایم که با یک واقعیت مهم یعنی «چرخش و تغییر جهان» و ورود به «دوران و نظم جدید» مواجه هستیم. جهانِ کهنه، جهانِ «یکجانبه‌گرایی»، «سلطه‌طلبی»، «غلبه سرمایه بر اخلاق و عدالت و فضیلت»، «توسعه دهنده فقر و تبعیض و نابرابری»، «بکارگیری خشونت، تحریم و نقض حقوق ملتها» و «استفاده از سازمانها و نهادهای بین‌المللی به عنوان ابزار فشار بر کشورهای مستقل» بوده و در یک کلام، جهانی از هر نظر ناعادلانه است. این نظم ناعادلانه، مشروعیتش را در افکار عمومی دنیا از دست داده و اراده‌های جدی برای تغییر آن شکل گرفته است. زوال این نظم کهنه، تردیدناپذیر است. منطقه ما یعنی غرب آسیا از افغانستان تا عراق، لبنان، فلسطین و ایرانِ سربلند، موزه بزرگ زوال این نظم کهنه است.

علاوه بر آن، تهدید فزاینده تروریسم و افراط‌گرایی، انحطاط فرهنگی و زوال اخلاق سیاسی، تضعیف بی‌سابقه چندجانبه‌گرایی و رشد بیمارگونه اقداماتِ نامشروعِ یکجانبه، چالش‌های بزرگی بر سرِ راه پیشرفتِ همه‌جانبه و تعالی بشر پدید آورده‌اند.

ما بر این باوریم که برای مقابله با تهدیدهای دیرین و معضلات نوین جهانی، گزینه‌ای جز همبستگی و همکاری در چارچوب چندجانبه‌گراییِ مبتنی بر عدالت، و بر اساس اصول و ارزش‌های متعالیِ انسانیِ منبعث از آموزه‌های انبیای الهی وجود ندارد.

حاضر محترم

همه ملت‌های آزاده، دل در گرو این ارزش‌های والا دارند اما همین سلسله باورها، دلیل همه‌ی دشمنیِ ظالمان جهان با ماست. آنچه ما می‌خواهیم حقوق ملت ایران است و رابطه مبتنی بر ظلم را بر نمی‌تابیم. ما پای حقوق ملت خود ایستاده‌ایم. ما بر این باوریم که هرگونه رابطه‌ی ستمگری به ضرر صلح و امنیت جهانی است و مهمترین تهدید برای جامعه جهانی، "عادی‌نگاری ظلم" است. دست یافتن به امنیت جهانی از هر طریقی غیر از عدالت، پایدار نخواهد ماند و این همان چیزی است که ما از سازمان ملل انتظار داریم انجام دهد.

آری، اجرای عدالت سخت است و شاید به همین دلیل باشد که بسیاری از مدعیان صلح از عدالت‌گريزانند. سوال ما از دولت‌های مدعی آن است که اگر اراده‌ای برای اجرای عدالت ندارید، آیا تمایلی برای مقابله با ظلم هم ندارید؟

منطق ما ریشه در همان فرهنگ قرآنی دارد که فرمود که "نه ظلم کنید و نه زیر بار ظلم بروید." سرنوشت بسیاری از ملت‌ها با همین عبارت رقم می‌خورد. کسانی که از "قدرتِ منطق" بی‌بهره‌اند به "منطق زور" متوسل می‌شوند. منطقی که بر پایه عدالت باشد، قدرت‌ساز است و بر دل‌ها حکومت می‌کند. کشوری که منطق ندارد، متوسل به کودتا، اشغالگری، مداخله نظامی، لشکرکشی، برخورد گزینشی با تروریسم و چه بسیار ظلم‌ها و بی‌عدالتی‌های دیگر می‌شود. آیا توسل به سلاح اتمی، جهان را به سوی عدالت سوق داد یا زمینه سلطه‌گری شد؟ کشته شدن صدها هزار کودک عراقی، یمنی، سوری و افغان در خدمت کدام آرمان بشری بوده است؟ آیا اینها جلوه‌های ظلم و بی‌عدالتی در جهان نیستند؟

راستی ایران چه چیزی غیر از مطالبه‌ی حقوق قانونی و عادلانه خود خواسته است که زورمداران عالم، برآشفته شده‌اند؟

همکاران محترم

امروز هژمون‌طلبی و روحیه‌ی جنگ سرد، دنیا را آزار می‌دهد و دوران جدیدی از ناآرامی، جهان‌ما را تهدید می‌کند. خواستِ ملت‌های جهان برای تحقق عدالت، شدیدتر و اراده‌آنها برای پیشرفت، استقلال و برخورداری از امنیت، جدی‌تر شده است. بارور شدن دکترین مقاومت، جلوه بارز عزم ملت‌ها برای تحقق عدالت است.

اما در مقابل، یکجانبه‌گرایی به دنبال عقب‌نگه داشتن کشورها از مسیر توسعه مستقل خود است. آمریکا نمی‌تواند بپذیرد که کشورها روی پای خود بایستند و خام‌اندیشانه، نظامی‌گری را مایه امنیت تصور می‌کند.

دوستان آمریکا نیز وضع بهتری ندارند. آنچه امروز در اروپا رخ می‌دهد آینه‌ای است از آنچه در دهه‌های گذشته در آسیای غربی اتفاق افتاده است. ماهیت لشکرکشی به غرب آسیا و گسترش ناتو به شرق اروپا تفاوتی با یکدیگر ندارند چراکه در هر دو، سرنوشت کشورها توسط آمریکایی تعریف می‌شود که منافع خود را با هزینه‌ی دیگران دنبال می‌کند.

آقای رئیس، حضار محترم

انقلاب اسلامی آغاز حرکتِ ملت ایران برای رسیدن به جایگاه شایسته خود بود و در این دوران، بحران‌های مختلفی را همچون کودتا،

تروریسم داخلی، تجزیه طلبی، جنگ، آشوب و تحریم را پشت سر گذاشت که هیچ یک از آنها به تنهایی، برای بسیاری از کشورها قابل تحمل نبود.

از زمانی که رئیس جمهور وقت ایران محمدعلی رجایی پای خود را که آثار شکنجه‌ی رژیم تحت حمایت آمریکا در آن نمایان بود، روی این تریبون گذاشت، بیش از چهل سال می‌گذرد. او مدتی پس از آن سخنرانی، به دست گروهک تروریستی مورد حمایت آمریکا به شهادت رسید.

چهار دهه پیش، ملت ایران به رهبری امام خمینی(ره) با بیرون کردن بیگانگان از مملکت خود، بر سرنوشت خویش مسلط شد و اکنون ملت‌های منطقه با الگوبرداری از آن تجربه، به دنبال بدست گرفتن سرنوشت خود هستند.

ملت ایران که خود قربانی تروریسم بوده است، امروز به تکیه‌گاه امنیت در منطقه و پیش‌تاز راستین مبارزه با تروریسم در جهان تبدیل شده است.

ملت ایران برای رسیدن به اهداف متعالی عادلانه خود، هزینه داده است؛ چه آن زمان که صدام قرارداد الجزایر را پاره کرد و جنگ تمام عیار نظامی را علیه ما آغاز کرد، و چه زمانی که رئیس‌جمهور سابق آمریکا توافق هسته‌ای را زیر پا گذاشت و جنگ تمام عیار اقتصادی راه انداخت و از جلوه جدیدی از جنایت علیه بشریت پرده برداری کرد.

مدتی پیش رئیس جمهور سابق آمریکا اعلام کرد که داعش را آمریکا ایجاد کرده است؛ برای ما فرقی نمی‌کند که داعش، ساخته‌ی دست کدام یک از دولت‌های آمریکا باشد. مساله این است که دولتی از آن طرف کره زمین، تصمیم گرفت که جغرافیای منطقه‌ی ما را به قیمت ریختن خون صدها هزار زن و کودک، دوباره خطاکشی کند اما جمهوری اسلامی، این پروژه را متوقف کرد و سپس به عقب راند. فرماندهی و قهرمان این جنگ علیه تروریسم و نابودکننده داعش کسی نبود جز سردار سپهبد قاسم سلیمانی. کسی که در راه آزادی ملت‌های منطقه به شهادت رسید و رئیس جمهور سابق آمریکا سند این جنایت را به اسم خود زد.

رسیدگی عادلانه قضایی به جنایتی که رئیس جمهور سابق آمریکا به آن اعتراف کرده، خدمت به انسانیت است؛ تا از این پس ظلمی که به ملت‌های منطقه شده است، به نحوی دل‌های داغ‌دیده از این ظلم تسلی پیدا

کند و از این پس ظلم، زبون گردد و عدالت، سربلند باشد. ما اجرای عدالت و محاکمه آمر و مباشر شهادت سپهبد قاسم سلیمانی را از طریق یک دادگاه عادلانه، حصول نتیجه را دنبال خواهیم کرد.

خانم ها و آقایان

داستان ملت ایران، داستان ملت‌ست که آموخته است روی پای خود بایستد و به دیگری تکیه نکند؛ این تجربه را زمانی آموخت که در هر دو جنگ جهانی، اعلام بیطرفی کرد اما در هر دو بار اشغال نظامی شد؛ یا آنجایی که در پی ملی کردن صنعت نفت برای نجات از دست استعمار انگلیس، به آمریکا متوسل شد ولی همانها علیه دولت وقت ایران کودتا کردند؛ و آنجایی که در یک توافق چندجانبه بین‌المللی که مورد تایید شورای امنیت سازمان ملل قرار گرفته بود، وعده‌ی رفع تحریم گرفت ولی خود را در برابر بی‌رحمانه‌ترین نظام تحریم‌ها یافت.

حضار محترم

ملت ایران با داشتن همین نگرش و آن تجارب، سیاست ایستادگی و پیشرفت را دنبال کرده است. دقیقا بخاطر نظم سیاسی و مدنی پیشرفته و مستحکم و عقلانی، ایران اسلامی علی‌رغم تحریم و تهدید، امروز یک کشور قوی، با دستاوردهای عظیم علمی و فنی و استقلال بی نظیر در سطح منطقه و جهان است. ما معتقدیم که امروز جهان به "ایران قوی" نیازمند است.

امروز ما در عین صادرات نفت و گاز، شبکه گسترده توزیع برق و گاز را در سراسر کشور ایجاد کرده‌ایم؛ در دانش و علوم پیشرفته از جمله سلول‌های بنیادین، صنایع فضایی، بایو و نانوتکنولوژی و علوم هسته‌ای پیش‌تاز هستیم؛ رشد ایران در شاخه‌های توسعه‌ی انسانی، چشمگیر است. زیرساخت‌های رفاه اجتماعی از جمله پوشش بیمه به‌طور گسترده برای جمعیت ۸۵ میلیونی ایران ایجاد شده است و مردمسالاری بصورت فراگیر در ساختار حکومتی جمهوری اسلامی نهادینه و به رویه‌ی اساسی نظام تبدیل شده است. در حالی که ما در دوران جنگ، حتی برای خرید سیم خاردار نیز تحریم بودیم، اکنون با دستیابی به دانش فنی پیشرفته‌ترین تجهیزات نظامی، به نقطه‌ی بازدارندگی رسیده‌ایم. این در حالی است که در همه‌ی این دوران، شاهد دشمنی فزاینده آمریکا در مقابله با پیشرفت ملت ایران بودیم.

مردم جهان

این دشمنان ما نبودند که کوتاه آمدند، بلکه این ملت ما بود که هر دشمنی را از میدان بیرون کرد. ملت ایران با حضور مؤثر و مشارکت فراگیر در نظم سیاسی برآمده از انقلاب اسلامی، توانست ضمن پایبندی به ارزشها و الهام بخشی به ملتها، مرحله اول انقلاب اسلامی را با قدرت و موفقیت طی کند، و اینک در گام دوم، «سیاست همسایگی» و «تعمیق چندجانبه‌گرایی اقتصادی» را در اولویت دستور کار سیاست خارجی خود قرار داده است.

جمهوری اسلامی ایران خواستار تعامل حداکثری با همه کشورهای جهان بخصوص کشورهای همسایه و دوست خود است. جنگ راه حل بحرانها نیست بلکه مسیر حل بحران، گفتگو و تفاهم است. جمهوری اسلامی ایران به عنوان کشوری قدرتمند در منطقه، دارای اراده و توانایی برای کمک به حل بحرانها است. در یک سال گذشته پیوندهای اقتصادی ایران تقویت شده، و تجارت منطقه‌ای آن به صورت چشمگیری رشد کرده است، و با گسترش زیرساخت‌های همکاری اقتصادی پایدار، فصل نوینی از دوستی و اعتماد متقابل پدید آمده است. این سیاست همسایگی، سیاستی امنیت‌ساز و ثبات آفرین است. ما در دوران سختی همسایگان، اثبات کرده‌ایم که یار همسایگان خود هستیم.

در همه گفتگوهای پرشماری که با روسا و سران منطقه داشته‌ام یکی از مهمترین نکات مشترک این بوده که امنیت منطقه باید بصورت «درونزا و بدون مداخله خارجی» تأمین شود و راه آن، همکاری است نه بلوک‌بندی. دوران پیش‌رو، دوران «همکاری‌های پایدار، رفاه، ثبات و برادری» است، اگر سرنوشت منطقه به دست خود کشورهای منطقه رقم بخورد. اشغالگران و غاصبان، رفتنی هستند و همسایگان برای یکدیگر باقی می‌مانند.

روزگاری، جنگی بین دو ملت ایران و عراق با تحریک بیگانگان و دشمنان ایران و عراق پدید آمده بود ولی امروز، بزرگترین نماد برادری و رویداد فرهنگی جهان یعنی راهپیمایی اربعین، با مجاهدت بی‌نظیر مردم عراق و ایران و دیگر ملتهای جهان برگزار میشود تا از یاد و راه حسین بن علی فرزند محمد رسول خدا تجلیل کنند که جان خود و خانواده‌اش را برای رهایی مردم از جهالت و رهایی آنها از ظلم، فدا کرد.

حضار محترم

تمایل دارم توجه شما را به یکی از جلوه‌های غم انگیز بی‌عدالتی که

سر منشاء همه بحران‌های منطقه است جلب کنم. تاریخ معاصر، ملتی مظلوم‌تر از فلسطین و ظالم‌تر از رژیم اشغالگر قدس به خود ندیده است. رژیم صهیونیستی که بیش از هفتاد سال آپارتاید، تجاوزگری و کشتار زنان و کودکان منطقه را در کارنامه‌ی سیاه خود دارد، بزرگ‌ترین زندان روی زمین را در غزه برپا کرده است و استمرار شهرک‌سازی و تصاویر شیون و گریه مظلومان فلسطینی در اثر غصب اراضی، منازل و مزارع آنان، و کشتار فرزندان‌شان، به همه نشان می‌دهد هفت دهه ظلم و اشغالگری اسرائیل گویا پایان ندارد.

دولت‌های مدعی آزادی و دموکراسی باید پاسخ بدهند که چرا از فرمول روشن و عادلانه جمهوری اسلامی برای حل مسئله فلسطین فرار می‌کنند؟ در فلسطین مظلوم، ما به سیاست فلسطین واحد معتقدیم. همه سرزمین فلسطین «از بحر تا نهر» متعلق به ساکنان اصلی این سرزمین تاریخی و مقدس است. راه حل مساله فلسطین فقط مراجعه به آراء همه فلسطینی‌ها اعم از مسلمان و مسیحی و یهودی در قالب برگزاری یک همه‌پرسی فراگیر است.

رژیم اشغالگر قدس که همچنان سرزمین‌های دیگر کشورهای منطقه را در اشغال دارد، نمی‌تواند شریک صلح و امنیت باشد.

حضور ارجمند

اجازه دهید توجه شما را به یکی دیگر از جلوه‌های بی‌عدالتی، یعنی برخورد دوگانه غرب با فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای ایران جلب کنم. در حالی که رکن اساسی امنیت جهانی، «خلع سلاح جهانی» است اما برخی قدرتها تلاش دارند با مسئله‌سازی از فعالیت‌های صلح‌آمیز ایران، مساله اصلی یعنی خلع سلاح جهانی، به فراموشی سپرده شود.

من به عنوان نماینده‌ی ملت بزرگ ایران صریحا اعلام می‌کنم که جمهوری اسلامی ایران به دنبال ساخت سلاح اتمی نیست و این سلاح جایی در دکترین دفاعی ما ندارد. این حکم حکومتی، در فتوای رهبر معظم انقلاب اسلامی امام خامنه‌ای حفظه‌الله اعلام شده است و برای دولت و ملت ایران، فتوای شرعی معظم‌له از هر نظارت بین‌المللی نافذتر است.

این در حالی است که دولت‌های مدعی، خودشان هم تولید سلاح‌های هسته‌ای را ادامه داده و هم به کار برده‌اند و هم این تسلیحات را به رژیم یاغی صهیونیستی هدیه داده‌اند. کشورهایی که باید خلع سلاح شوند، جایزه می‌گیرند و کشورهایی که به تعهدات خود پایبند بوده‌اند، حتی از حقوق مندرج در آن‌پی.تی. نیز محروم می‌شوند. در حالیکه برنامه

صلح آمیز هسته‌ای ایران تنها دو درصد برنامه‌های هسته‌ای جهان را شامل می‌شود، ۳۵ درصد بازرسی‌ها از تاسیسات ماست.

اکنون از حضار محترم می‌خواهم به دقت به چند نکته توجه کنند:

جمهوری اسلامی با حسن نیت و با قصدی متین، توافق‌نامه‌ای را در سال ۲۰۱۵ پذیرفت و در همان وهله‌ی اول تمام تعهدات خود را انجام داد اما نتیجه‌ی آن، عهدشکنی آمریکا و اعمال تحریم‌هایی بود که به اذعان خودشان بی‌سابقه‌ترین تحریم‌های تاریخ بود. تحریم، مجازات عدالتخواهی و استقلال ملت ایران است. تحریم، سلاح کشتار جمعی است و همراهی یا سکوت در مقابل آن نیز کمک و رضایت دادن به ظلم است.

این امریکا بود که از توافق خارج شد نه ایران. آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۱۵ بار در گزارش‌های خود اعلام کرد که ایران به مفاد توافق کاملاً پایبند بوده است.

ایران در عین حال که هزینه‌ی التزام به تعهدات خود را پرداخته، اما به علت نقض عهد طرف آمریکایی و ناپایبندی طرف اروپایی، از منافع این توافق برخوردار نشده است.

ما بر اساس ظرفیت‌های دیده شده در توافق، اقداماتی قانونی انجام دادیم تا طرف ناقض به تعهدات خود برگردد. ایران با پایبندی به تعهدات خود، محور اصلی بقای برجام بوده و اگر ابتکارها و انعطاف‌های جمهوری اسلامی ایران نبود، مذاکرات در همان روزهای نخست متوقف می‌شد.

منطق مذاکراتی ایران بر مبنای تحلیل عادلانه از تحولات فقط یک جمله است: «پایبندی به تعهدات». موضوع تضمین‌های اطمینان‌بخش صرفاً آمادگی برای یک اتفاق احتمالی نیست. ما از یک تجربه صحبت می‌کنیم. ما تجربه‌ی خروج آمریکا از برجام و بیش از یک سال و نیم تعلل دولت کنونی آمریکا در بازگشت به تعهدات خود را پیش چشم داریم. همین امروز که دولت آمریکا از قصد خود برای بازگشت به تعهدات خود سخن می‌گوید، صدای دیگری از داخل آن کشور به گوش می‌رسد که تعهدپذیر بودن آمریکا را زیر سوال می‌برد. آیا با آن تجربه و این چشم‌انداز، می‌توانیم در موضوع مهم تضمین‌پایداری توافق، با مسامحه عمل کنیم؟

البته جمهوری اسلامی با امکانات وسیع و ارتباطات گسترده با جهان، آثار تحریم‌ها را یکی پس از دیگری خنثی و فرصت‌های جدیدی را خلق

کرده است. به اذعان رسمی دولت آمریکا، سیاست فشار حداکثری علیه ایران شکست مفتضحانه خورده است.

ما مسیر خود را فارغ از هرگونه توافق، پیدا کرده و با قدرت ادامه می‌دهیم. ضمن اینکه ما در مذاکرات جدی که داشته‌ایم، نشان داده‌ایم که اگر منافع ملت ایران تضمین شود، اراده‌ای قوی برای حل عادلانه این موضوع داریم. معتقدیم گره توافق هسته‌ای از همان جایی باید باز شود که گره خورده است.

دوستان و همکاران

آخرین فراز از سخنان من درباره ضرورتِ عدالتِ جهانی است. همه ما و تک تک انسان‌های جهان باید در ساخت جهان جدید مشارکت و حضور فعالانه و متعهدانه داشته باشیم. جهان جدید اگر بخواهد جهانی اخلاقی مشروع و از نظر مردم جهان، مقبول، و از نظر توانایی در حل و فصل مشکلات جهانی، موفق و پیروزمند باشد راهی ندارد جز اینکه بر محور عدالت جهانی شکل بگیرد. این مهم نیازمند توجه به اصولی مانند «احساس مسئولیت مشترک جهانی در مقابل ظلم و بی‌عدالتی»، «احترام به خواست و اراده ملت‌ها و عدم مداخله در مسیر مستقل رشد آنها»، «نفی استانداردهای دوگانه»، «مخالفت با جنگ و خشونت»، «استقلال و عادلانه عمل کردن نهادهای بین‌المللی»، و مهمتر از همه «نقش‌آفرینی انسان‌های صالح و عادل در شکل‌دهی به این نظم جدید» است.

نگاه ما به آینده بسار امیدوارانه است. مومنانه باور داریم که بر مبنای مشیت و اراده‌ی الهی، همان‌طور که پیامبران الهی بشارت داده‌اند، عدالت، جهانی خواهد شد و حکومت بندگان صالح پروردگار در زمین حکمفرما و بشریت با ظهور آخرین منجی رستگار می‌شود.

از توجه شما سپاسگزارم. السلام علیکم و رحمہ اللہ.